

[Handelsministeren.]

ønsket 3, men gik med til 4 for at opnå enighed. Det skal også tages med i betragtning i den videre diskussion. Antallet kan vi jo snakke om i udvalget, det kan vi selvfølgelig forhandle om.

Endelig var det ærede medlem hr. Niels Mørk og det ærede medlem hr. Axel Sørensen inde på spørgsmålet om licitation ved offentlig virksomhed, og det har jeg nærmest forstået som licitation ved offentligt byggeri. Ved byggeri, som er opført af kommuner, staten eller institutioner, som i kraft af anden lovgivning får statstilskud til deres byggeri, eller byggeri, hvor der går offentlige midler ind, må det da vel være rigtigt, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen sagde, at påbyde offentlig licitation. Jeg tror, det er et af de spørgsmål, vi kommer til at tage op til drøftelse i udvalget, idet det rummer mange problemer. Jeg ved, at mange kommuner går den vej, at de ved licitation kun indbyder deres egne håndværkere og udelukker håndværkere, der bor i andre kommuner. Dette i sig selv begrænser jo konkurrencen væsentligt, men vi har også været udsat for tilfælde, hvor kommunens egne håndværkere udelukkes, og det er nok noget svært for en kommune. Derfor er der flere ting at tage hensyn til i denne problemstilling. Jeg tror, man skal finde en mulighed for både -og, således at kommunerne — det har de jo sådan set ret til — ved bunden licitation både tager deres egne og uden for kommunen boende håndværkere, men det er jeg villig til at drøfte i et udvalg; jeg ved, det er et spørgsmål, der har været drøftet og drøftet ret livligt i monopoltilsynet og i handelsministeriet i den senere tid.

Det ærede medlem hr. Guldberg holdt egentlig en ejendommelig tale. Jeg vil ærligt talt medgive det ærede medlem, at det var også en svær opgave, det ærede medlem havde. Det var nærmest en liberal æggedans, det ærede medlem foretog sig oppe på talerstolen, og jeg tror nok, at det ærede medlem havde taget det standpunkt, at et angreb er det bedste forsvar. Når det ærede medlem sagde, der ikke skulle herske tvivl om det ærede medlems — og jeg gik ud fra, at han dermed mente sit partis — stilling til liberalisme, må jeg selvfølgelig acceptere det, men det undrer mig noget, at den tale,

det ærede medlem holdt, var et forsvar for det modsatte. Lad det ligge.

Det ærede medlem hr. Poul Schlüters tale var noget nær det samme. Det ærede medlem gav udtryk for tilfredshed med det lovforslag, jeg har fremsat, men beklagede, at jeg ikke kunne lægge den samme velvilje i det som han. Jeg er selvfølgelig villig til at forhandle lovforslaget i udvalget — det skal også gælde det ærede medlem hr. Guldberg — i mere liberal retning. Der kan vi sikkert finde hinanden, hvis de to ærede medlemmer vil den vej ud af forhandlingerne i udvalget, men jeg tror ikke, det er dér, man kan finde de ærede medlemmer i denne sag.

Jeg skal ikke komme ind på diskussionen om min „rodfæstede tro“, som det ærede medlem hr. Poul Schlüter sagde, på liberalismen eller den frie konkurrence; vi kunne drage mange programpunkter frem og mange annoncer fra den senere tid om de forskellige partiers proklamation vedrørende den frie konkurrence. Lad det ligge.

Jeg synes blot, at vi skal konstatere, at her kan vi i hvert fald i fællesskab, måske uden at sætte alt for meget af vore principper til, komme et skridt videre.

Jeg kunne godt have ønsket at tage et noget større skridt, men vi kan nu se, om der i udvalget, skulle være mulighed for at gå lidt videre, end der er gjort her.

Det ærede medlem hr. Poul Schlüter var også, som jeg nævnte før, inde på spørgsmålet, om der skulle være færre ved indbudte licitationer. Hvis det ærede medlem ønsker, at der skulle være færre end 4, eller rettere 3 ved indbudt licitation — det var den tendens, der gik igennem det ærede medlems tale — vil det jo betyde en begrænsning i konkurrencen; jo færre man tager med i disse indbudte og offentlige licitationer — hvis man f. eks. går ned til mindre end 2 ved offentlige licitationer og mindre end 3 ved indbudte licitationer — desto stærkere begrænsning i konkurrencen vil det betyde.

Det ærede medlem kunne ikke acceptere lovforslagets § 1, hvor der står, at loven foruden at finde anvendelse på tilbudsgivning ved arbejder også finder anvendelse ved leverancer. Det vil det ærede medlem gerne have taget ud af loven, forstod jeg på ham. Jeg har set i kommissionsbetænk-